

DE GELOOFSKEUS VAN MOZES

Ds. L. Huisman

Zingen: Psalm 25:6
Lezen: Exodus 2: 1 - 15
Zingen: Psalm 103:4, 5, en 6
Psalm 43:1
Psalm 27:7

Geliefden,

De tekst voor de prediking kunt u vinden in Hebrëen 11 :24, 25 en 26, waar het gaat over: 'De Geloofskeus van Mozes.

We lezen samen onze tekst:

Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden; verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons.

In deze brief aan de Hebrëen wordt ons het leven van Gods Kerk voorgesteld als een gaan door de woestijn. De Hebrëen waren oorspronkelijk Joden die tot bekering gekomen waren, die, nadat ze de eerste jaren van het leven in en rond Jeruzalem en in het beloofde land meer en meer onder de vijandschap van het Judaïsme kwamen, hadden moeten uitwijken naar de landen daar rondom, in Klein-Azië. Het duurde niet lang, of ze kregen het ook daar moeilijk. We kunnen dat ons ook voorstellen, omdat die mensen, aan wie deze brief geschreven is, Joden waren die nog afwisten van de oudtestamentische eredienst. Tot deze mensen sprak dat bijzonder. Tempel, altaar, priesters, offers, opgaan naar Jeruzalem, dat alles moesten ze missen. Daartegenover was er nu vervolging, verachting en miskenning door de heidenen. Na wat jaren gaan ze aan het twijfelen en zeggen bij zichzelf: Hebben we er wel goed aan gedaan? Was het wel wijs om alles te verlaten waar we vroeger bij geleefd hebben? En nu door het naakte geloof op Jezus Christus alleen onze hoop te bouwen? Als Paulus van hun strijd en twijfelingen hoort, schrijft hij deze brief en dan roept hij deze mensen toe toch moed te houden. Dan stelt hij hen aan het eind van deze brief deze rij van geloofshelden voor: dan zegt hij tegen deze verstrooide Hebrëers: Maar u moet toch weten dat het geloof is een vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs van zaken die men niet ziet!

Dat is natuurlijk dwaasheid voor de mensen van nu en het is ook voor de kinderen van God menigmaal zo moeilijk om, zonder dat je iets in je handen hebt en zonder dat je iets bewijzen kunt, en zonder dat je iets voelt, tóch te zeggen: Maar God heeft het gezegd! En als dit niet waar is, dan is er ook geen God, dan hoeft ik me ook nergens druk over te maken. Dan heeft de wereld gelijk, dan is dood dood ... Maar Gode zij dank: Het geloof is sterker dan de macht van de satan, dan de verleiding van de wereld, dan de kracht van de zonde. Omdat het geloof van God is!

Dat geloof komt niet zomaar plotseling uit de hemel vallen. Het geloof komt door de prediking van het Woord. Daarom gemeente, als u bekeerd wilt worden, moet u naar de Heere luisteren, dan moet u dat Woord in uw ziel opvangen, zoals de droge aarde de regen opvangt. Dan moet u biddend naar dat Woord van God luisteren. Want God komt niet zomaar in de harten van zondaren, God komt door middel van de prediking. Als dienstknecht van God mag een prediker

zeggen: "Alzo zegt de Heere". En als de Heere spreekt, bedoelt Hij daar wat mee. Hij spreekt nooit voor niets. Daarom moet u en moeten ook jullie, jongens en meisjes, maar goed luisteren, want zo werkt God het geloof!

Die Hebreërs hadden het daar moeilijk mee. Wij hebben het er ook vaak moeilijk mee om alleen door het geloof te leven, het geloof op de beloften van God, het geloof dat God eerlijk doet wat Hij zegt. Al slaat de duivel je bont en blauw en al is je ziel zo uitgeteerd, al weet je nergens meer op te bouwen wat betreft het innerlijk van je leven, al is je gebed en heiligmaking zo schraal dat je er zelf niets meer voor geeft, dan blijft toch dat Woord van God waar: Wie op Jezus Christus vertrouwt, die zal niet beschaamd worden.

Dat gaat de Heere nu aan deze Hebreërs leren door middel van deze brief En dan noemt Hij eerst een hele rij geloofshelden Hij stelt ze voor, en dan zegt hij: Kijk nu eens, die vader Abram heeft toch ook maar als een vreemdeling geleefd, trekkende van de ene plaats naar de andere als een bedoeïen, en hij heeft in tenten gewoond met Izaak en Jakob ... en God had de belofte gegeven! Maar ze hebben er geen duimbreed grond van gekregen, geen duimbreed. Nou ja, een graf dan, maar dat was ook alles, een spelonk, de grafspelonk waar de aartsvaders in begraven zijn, die konden ze hun eigendom noemen. Maar ... ze zijn niet moedeloos geworden en ze hebben niet gezegd: Het betekent toch allemaal niets. Ze hebben niet gezegd: Ach kom, laat ons maar eten en drinken en vrolijk zijn, want de Heere doet toch niet wat Hij zegt. Hoewel ze de belofte niet verkregen hebben, het beloofde land niet in bezit hebben genomen - ze hebben er immers slechts als vreemdeling in gewandeld - toch hebben ze op de God van de belofte vertrouwd. En daardoor waren ze rechtvaardig voor God! Ze hebben aan die belofte niet getwijfeld. Dat betekent niet dat het bovennatuurlijke wezens geweest zijn die nooit twijfel gekend hebben, maar ze hebben aan de belofte niet getwijfeld, zodat ze vertwijfeld hun weg gegaan zijn. Natuurlijk hebben ze wel eens twijfel in hun hart gekend, anders zou Abram nooit een tweede vrouw genomen hebben om bij haar een kind te verwekken. Dat was zonde; dat was twijfel, dat was ongeloof. Maar ze hebben niet zó getwijfeld dat ze zeiden: dat komt nooit meer goed. Ze hebben wel geknoeid met de vervulling van de belofte. God heeft dat op Zijn wijze gedaan. Daar konden ze ook niets van zien van tevoren. Gemeente, als we niet altijd op dat Woord letten, dan gaan wij van het pad af! Als we op onze eigen wijze in de hemel willen komen, komen we in de ellende terecht! Maar ... we hebben een trouwe God. Hij laat ons nooit helemaal vallen. We kunnen in de sloot terecht komen, maar we verdrinken er niet in. Daar staat God boven, want die Hij liefgehad heeft, die heeft Hij liefgehad tot het einde, en daar mag je altijd op rekenen en altijd op hopen, daar mag je altijd je hart op vaststellen. Dat zegt Paulus nu ook tot deze twijfelende zielen. Hij zegt: Kijk nu eens naar wat God toen gedaan heeft. Zoals die mensen toen op God gehoopt hebben in hun moeilijkheden, in al hun strijd, in al hun vreemdelingschap, zo moet u nu ook leven, met de hemel in het oog, met het geloof in uw hart. Want God doet wat Hij zegt.

Hij geeft hier Mozes tot een voorbeeld. Ook Mozes was zo'n man. We kennen natuurlijk de geschiedenis van Mozes, en we weten onder welke omstandigheden hij geboren is. Wat een toestand toch in die dagen, waarin de Israëlitische jongetjes in de Nijl moesten worden gegooid, als voer voor de wilde dieren. Ja, gemeente, dat betrof het volk van de Heere, het volk van God, het volk uit Abraham gesproten! Heeft God dan vergeten genadig te zijn, heeft Hij Zijn barmhartigheden door toorn toegesloten? Laten we toch de tijd uitkopen. In deze tijd, nu deze boosheid er gelukkig niet is, laat het ons toch temeer aan de God van ons leven verbonden doen zijn, dat we in vrijheid met onze kinderen de Heere mogen dienen.

Mozes is aan het hof van Farao gekomen. U weet op welke manier. De dochter van Farao gaat zich baden en hoort een kindje huilen; ze stuurt haar dienstmeisje erop af. En daar ligt Mozes,

keurig netjes in een biezen kistje, als in een wiegje. Het hart van deze vrouw wordt met innerlijke ontferming over dit kindje bewogen en ze eigent het zich toe. Daar is zijn zusje Mirjam al; ze loopt naar de prinses toe en zegt: "Ik weet wel een vrouw die voor dit jongetje wil zorgen!" De prinses zegt: "Roep die vrouw!" Zo komt Mozes weer in huis terug bij zijn eigen moeder en die mag hem verzorgen. Hoe lang Mozes bij zijn moeder geweest is weten we niet, dat staat niet in de Bijbel, maar ik denk toch wel een aantal jaren. In ieder geval heeft die moeder met dat kind kunnen praten over de God van vader Abraham, Izaak en Jakob; ja ook over hún God. Die God hebben de vader en moeder van Mozes ook aan hun kindje bekend gemaakt.

Dan komt de tijd dat hij naar het hof van Faraó moet gaan. U zult er altijd verbaasd over staan als u in uw latere leven bedenkt wat u als kind meegekregen hebt van uw ouders, toen u nog maar vijf, zes of zeven jaar was. Wat vader of moeder u vertelde van de Heere, van God de Vader, van de Heere Jezus en van de Heilige Geest, van bekering en van eeuwig leven. Daar kun je wel overheen leven! Ja dat kan! Je kunt de wereld wel gaan dienen. maar ... in eeuwigheid gaat het niet uit je hart, tot je voordeel of tot je schade. Je zult er - en God verhoede het - in de hel eeuwig over moeten denken en zeggen: had ik, had ik maar geluisterd. Maar ik hoop dat het zo niet zal zijn; ik hoop dat het bij u zal zijn dat u in alle eeuwigheid mag gedenken hoe vader en moeder u al jong door het lezen van en het vertellen uit Gods Woord naar Jezus brachten. Want daar moeten we tenslotte zijn om zalig te worden. Er is maar één Naam onder de hemel gegeven, ook voor onze kinderen. En dat heeft gewerkt.

Dat is ook voor alle ouders hier, het werkt hoor, daar staat God Borg voor. Als je met je kinderen over Jezus spreekt, als je hen leert dat Jezus nog Dezelfde is, als Die Hij was toen Hij op de aarde was, en de kinderen naar Zich toe riep. Toen zeiden de mensen ook de bekeerde mensen, de discipelen: "Niet zo aandringen aan die kleine kinderen, ze kunnen het toch niet verstaan; Jezus spreekt nu voor grote mensen!" Dan weet u het antwoord, dan zegt Jezus tegen die grote mensen: "Ach toe, gaan jullie eens een beetje terug, laat de kinderen tot Mij komen!" Hij heeft ze de handen opgelegd en gezegend! Ouders, ga het toch eens na, neem het toch eens ernstig, het staat er toch in de Bijbel! Hij heeft toch niet gezegd: Ja jij, jij mag wel komen, maar die anderen, die heb ik niet uitverkoren... o nee, zo is God niet. Zo heeft Jezus nooit gesproken. Hij heeft ze allemaal, die tot Hem kwamen, de handen opgelegd! Ja, er gaan genoeg kinderen verloren, ik weet het, maar die komen dan niet tot Hem... Maar die tot Hem kwamen heeft Hij de handen opgelegd en gezegend. En Hij heeft ze het Koninkrijk der Hemelen toegezegd! Nu gemeente, als Jezus dat doet is het waar hoor. Hij is God uit God, Licht uit Licht.

Het heeft ook in Mozes leven zo'n effect gehad. Het heeft lang geduurd, ik weet ook niet waarom, Ik weet niet waarom Mozes niet op z'n twintigste jaar die keus gemaakt heeft. Toen was hij ook volwassen en hij is opgegroeid in alle wijsheid van de Egyptenaren. Later, op 40 jarige leeftijd, een leeftijd dus, waarop hij niet meer door emoties bepaalde dingen gedaan heeft, komt de keus van zijn leven. Hij heeft er lange tijd over kunnen denken, hij is er lang over bezig geweest, maar dan komt toch op een dag de beslissing!

Ik weet ook niet hoe dat bij u is in uw leven. Het werk van God dat Hij in uw leven uitgewerkt heeft, als u van uw jeugd af aan onder de waarheid bent. Kom, denk er eens over na! Ik weet niet of Mozes het lang verzwegen heeft, maar het was toch zo, dat het in ieder geval openbaar gekomen is. Het werk van God komt immers altijd openbaar? Als de man of vrouw, als de mensen waar je mee werkt, als de kinderen waar je mee omgaat op school nooit iets aan u kunnen merken, dan is er denk ik niets aan u te merken! Als God in uw leven werkt, dan moet er toch iets van openbaar komen?

Faraó was een ontzaglijk machtig man. De schatten werden aangedragen uit vele omringende landen. In die tijd van Mozes betekende Faraó iets. En Mozes was een prins! Daar was wat te

genieten aan dat hof van Farao, geloof dat maar! En toch staat er dat hij, groot geworden zijnde, geweigerd heeft een zoon van Farao's dochter genoemd te worden! Is dat niet erg ondankbaar? Is dat niet erg teleurstellend voor deze dochter van Farao? Heeft ze daarvoor nu dit jongetje uit het water gehaald, en hem zulk een opleiding gegeven? Is dat niet ondankbaar als Mozes, nu groot geworden zijnde, goed bij zijn verstand, alle wijsheid van de Egyptenaars opgedronken hebbende, zich dan afkeert van zijn pleegmoeder? Als hij wegloopt uit het huis waar hij zo vriendelijk ontvangen is, waar hij zo'n kostelijke opvoeding gekregen heeft en waar een toekomst hem toelicht, zo groot, te mooi om over te dromen....? Ja,. En toch staat het er: Hij heeft geweigerd! Het grondwoord betekent eigenlijk: hij heeft het van zich weggedreven. Dat gaat natuurlijk niet zomaar. Maar het gaat wel! Hoe dan? zult u zeggen, Wel, er staat wat bij: Mozes heeft door het geloof alles verlaten. Welk geloof? Dit, dat hij een kind van Abraham was. En dat de God van Abraham ook zijn God was! Hij heeft iets in dat volk van God gezien wat Farao met al zijn mensen nog nooit gezien hebben. En toen dat in zijn leven kwam gemeente, was die keus niet moeilijk meer.

Hoe, waardoor is die keus gekomen? Dat staat hier in de Bijbel: door het geloof! En dan is de keus toch niet moeilijk meer? Als je eenmaal door het geloof gaat zien wie God is, als je gaat letten op Gods liefde en goedheid, op Zijn barmhartigheid en genade.... We hebben het gezongen: Hij straft ons, maar naar onze zonden niet! Dat is wat! Als je dat gaat zien, nee dan is de keus niet moeilijk. Dan is het zelfs voor Mozes niet moeilijk, want hij heeft er wat voor verlaten. Hij kiest, hij gaat er veel, heel veel voor terugdrijven, omdat hij dat andere gezien heeft.

Nu vraag ik het ook aan u: Hebt u wel eens iets in God gezien, wat Hem voor u dienswaardig maakte? Hebt u ook wel eens milde handen en vriendelijke ogen gezien? Want daar begint het mee; het zijn de goedertierenheden des Heeren, die u tot bekering leiden. Hebt u in uw leven wel eens gezien dat God bezorgd is over u? Dat God niet wil dat u verloren gaat? Dat Hij aan uw ziel werkt op allerlei wijze. Doet u dat dan niets? Het zien van Gods barmhartigheid is het zien van Jezus Christus, door Wie God alleen maar barmhartig kan zijn. En als u dan misschien zegt: Ja, maar ik durf toch niet te zeggen "Jezus is mijn deel", dan vraag ik u: Hebt u dan wel eens geweigerd een kind van Farao's dochter te zijn, omdat God u meer waard was? Daar begint het mee. Dan begint u in de eenzaamheid te zeggen: "O God, ik wil niet langer zondigen. Heere bekeer me, dan zal ik bekeerd zijn. Ik wil niet langer tegen u opstaan. U bent mild en goed en barmhartig en genadig, maar ik heb tegen U overtreden en ik heb gedaan wat kwaad was in Uw ogen". Nu, daar hebt u het begin. Het begin, dat eindigt in het omhelzen van Hem, door Wie God barmhartig en genadig kan zijn. En dat is Jezus Christus. En daarom durf ik vrijmoedig te zeggen: daar is vóór Christus geen leven en daar is na Christus geen leven. Want Hij is de Alpha en de Omega en voor de A is er niets en na de Z is er ook niets. Hij is de Eerste en de Laatste. O zie Hem! Mozes heeft Hem gezien. Het staat in de Bijbel. Er staat dat hij verkozen heeft liever met het volk van God kwalijk te worden behandeld dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben, achtende de versmaadheid van Christus meerdere rijkdom te zijn!

Gemeente, Christus was nog niet eens geboren; Hij was nog niet eens aan het kruis gehecht en gedood, toch heeft Mozes Hem gezien! Hij heeft in de smaad, die het volk van God werd aangedaan, Christus gezien. En dat schone hofleven met al de schatten, met al de pracht en met al de pronk ... was maar voor een tijd!

We willen nu even letten op die smaadheden van dat volk, dat door de Farao zo veracht werd. U weet: Farao wilde dat volk tot niets maken, hij wilde het uitroeien. Eerst gaf hij de vroedvrouwen bevel om de pasgeboren zoontjes dood te maken. En als ze dat niet doen omdat ze God vrezen, dan past hij een andere taktiek toe: dan laat hij ze in de Nijl werpen, Als Farao dit doet is dat niet omdat het volk van Israël zo slecht is, maar omdat dit volk van Israël een andere Koning dient en

liefheeft. Want gemeente, jongens en meisjes, als je God vreest, komt er een scheiding tussen u en de wereld. Niet omdat de wereld niet meer van u houdt als persoon, nee, u bent precies eender als u altijd was. Maar die wereld ontdekt iets in u wat de wereld niet wil. Die wereld beseft dat u uw hart op iets anders zet, dat u met iets anders bezig bent, dat u een andere hoop hebt, dat u een ander uitzicht hebt. Dat is ten diepste de haat van satan tegen God. Dat is ten diepste het ongeloof wat zich stelt tegen het geloof.

Mozes heeft het gezien. Waarom wordt dit volk ten dode toe veracht? Waarom wordt dit volk van de aarde weggeveegd? Wat is dat dan? Dat is omdat God in dat volk woont! De God van de belofte. De God, Die aan Abraham beloofd heeft: Op de berg des HEEREN zal het voorzien worden. De God, Die Zijn Zoon zou geven. De God, Die het onder het Oude Testament reeds beloofde, vanuit het paradijs, dat het vrouwenzaad het slangenzaad de kop vertreden zou. Daarom wordt dat volk gehaat en versmaad. Maar voor Mozes is juist dit gehaat worden, dit versmaad zijn, een teken van het Kruis! Dat bevat voor ons niet meer zoveel geheime inhoud als voor Mozes. Hij zag naar de Christus Die komen zou, en wij mogen kijken naar de Christus Die gekomen is. Voor ons zijn de schatten veel rijker, veel heerlijker geopenbaard. Maar Mozes, onder het Oude Testament levende, in zo'n prachtig paleis met zoveel schatten, vond het de moeite waard om te kiezen, om dat alles terug te drijven, om naar dat volk van God te gaan en voor dat volk leider te wezen.

Als hij ziet dat op een dag een Egyptenaar een Israëliet aanvalt, dan slaat hij de Egyptenaar dood. Ja haast onbegrijpelijk, Mozes slaat daar zomaar met zijn vuist een Egyptenaar dood. En hij graaft een put in het zand en begraaft hem daarin. We kunnen ons dat moeilijk voorstellen, maar hij heeft het in ieder geval gedaan staat er later in het Nieuwe Testament, omdat hij hoopte dat de kinderen Israëls beseffen zouden dat God voor hen verlossing geven zou. Nu, dat hebben ze niet beseft, want ze hebben hem verraden toen hij twee broers zag vechten en zei: Ach, waarom twisten jullie? Jullie zijn broeders. Toen zei die Israëliet: O, wil je me ook doodslaan, zoals je gisteren die Egyptenaar gedood hebt? Toen liep Mozes van hen weg, zo hard hij kon. Weggevoerd. Want Faraó zou hem doden.

En u weet het, toen heeft hij 40 jaren in de woestijn moeten leren om de zachtmoedigste man van allen te worden. Daar heeft hij 40 jaar moeten leren met schapen om te gaan. Daar heeft hij 40 jaren de moeiten en het verdriet van het woestijnleven moeten ervaren. Weet u waarom? Om een knecht van God te kunnen zijn en het volk van God te kunnen uitleiden, als de zachtmoedigste man van de hele wereld, vanuit Egypteland naar Kanaän.

Hij heeft niet veel plezier beleefd van het volk van God. Ach nee, daar moeten we ook niet teveel van verwachten. Er zijn mensen die lopen van de ene kerk naar de andere, van het ene gezelschap naar het andere, van de ene mens naar de andere en ze verwachten overal mensen te vinden, die als engelen leven - want het zijn toch kinderen van God? Ach nee, het is wel erg, maar het is nu eenmaal zo, zolang we op aarde leven moeten we van onszelf zeggen: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam van de zonde en de dood. En dat blijft onze noodkreet. Dat is geen excuus voor ons ellendig bestaan, voor onze harde natuur, voor de zonde die ons aankleeft, maar het is de kreet van het nieuwe leven: O God, wanneer zal ik van mijzelf verlost zijn? Wanneer zal ik Uw beeltenis mogen dragen? Want het is de innerlijke bede van ons hart om te mogen zijn als Jezus. Maar we zijn zo niet. En nu zijn er velen, die nemen daar een aanstoot aan op deze wijze, dat ze zeggen: Bij het volk van God moet je het ook niet zoeken, want ik ken die, en die, en ik weet wat zij allemaal gedaan hebben.... Dat is niet zo vreemd. Ach als ik de Bijbel opsla, ben ik altijd verwonderd dat de Heere zulke mensen toch in de hemel genomen heeft. We lezen er dikwijls overheen. Nee, de Heere heeft de zonden van Zijn volk niet verzwegen, de Bijbel staat er vol van, helaas was het zo en helaas is het zo.

Mozes heeft niet veel plezier beleefd aan het volk des Heeren, Ze hebben hem gedwarsboomd en van alle kanten de huid volgescholden, Ze hebben zelfs geprobeerd om hem te stenigen. Ja, ze wilden hem kwijt alsof hij een satan was. Als het aan dat volk gelegen had, had Mozes kunnen zeggen: Je moet maar zien hoor, het zal mijn tijd wel duren, ik wil een rustiger leven hebben. Maar dat heeft hij niet gedaan. Waarom niet? Wel, hij zag in de smaadheid die hem werd aangedaan het kruis van Christus! Is dat zo met u ook? O, daar is van elk lid van de kerk heel veel kwaads te zeggen. Maar als Jezus in ons hart woont, als Zijn genade ons dierbaar is, als Hij ons lief geworden is, als we met Petrus gezegd hebben: "Heere u weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb", dan hebben we ook Gods volk lief, omdat Christus in hen woont.

En daar moet u niet vergeten om over te spreken hoor, vaders en moeders, want het is onder ons zo zachtjes aan gewoonte geworden om te zeggen wat het niet is; dat je het niet bent, omdat je er ver vandaan bent. Ja, ik weet wel dat de strijd fel kan zijn. Maar zó hebben de gelovigen niet gesproken hoor! Je mag spreken over onmacht en onwaardigheid en ellendigheid, maar je moet er niet mee eindigen. Je mag er mee beginnen, maar je mag zo niet eindigen. Je moet eindigen met het 'nochtans' van het geloof en je moet zeggen: "Nochtans zal ik op de Heere vertrouwen; nochtans zal mijn God mij helpen, want Hij heeft het beloofd!" Daar kom je nooit beschaamd mee uit. En dat is ook tot versterking van het geloof, dat is ook tot opwekking voor de jonge mensen, die nog niet tot de keus gekomen zijn, maar die toch ook moeten zalig worden. Je zou toch niet graag hebben dat er één van je kinderen verloren zou gaan? Nu, als je wilt dat ze allemaal zalig worden, behandel ze dan ook allemaal zo! Laat ze zien wat het voor u betekent om aan de kant van dat volk te staan. Niet om dat volk als zodanig, maar om Christus, die de Koning is van dat volk, hun Leidsman, hun Zaligmaker, hun Borg, hun Verlosser.

Dan gaan we ook niet altijd praten over onze smaadheid en ons kruis, want we worden niet verlost door ons kruis, doordat wij het zo moeilijk hebben, doordat de wereld ons zo tegen is en doordat de mensen ons zo haten. Dat kan ook een soort zelfbehagen zijn, om uit te meten wat u en ik toch allemaal lijden moeten om de Naam des Heeren. Dat heeft allemaal niets te betekenen. Nee, de smaadheid van Christus, het kruis van Christus, dat mijn Jezus in de hel geweest is, dat God Zijn Zoon gegeven heeft als een slachtoffer voor mijn zonden, dat Hij aan het kruis uitgeroepen heeft: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?", dat is mijn zaligheid, en dat is mijn hoop en dat is mijn redding! Daarom bemin ik de Kerk van Christus. Ik heb al Gods kinderen lief, omdat ze Jezus liefhebben. Of ze zwak zijn of sterk, of ze nu hongeren en dorsten, of dat ze zeggen: ik weet en ik ben verzekerd, dan heb ik ze allemaal lief, omdat ze Jezus liefhebben. Omdat ze op hetzelfde kruis en op dezelfde gerechtigheid hun hoop bouwen. Omdat ze in diezelfde God geloven, want daarom heeft Mozes gekozen en daarom heeft hij die schatten van Egypte terug gedrongen. Want dat staat er ook bij, dat die schatten maar 'voor een tijd' waren. Voor een tijd! Geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden. Verkiezende liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd....

O, laat het ook eens wegen op jullie ziel, jongens, meisjes. We leven in een welvaartstijd, maar het zijn schatten 'voor een tijd'. Ouderen, laat het eens op uw ziel drukken, als u Christus nog niet kent, er staat: 'voor een tijd' Alles wat u hebt, uw prachtige betrekking, uw ruime salaris, uw schitterende pensioen, alles wat u in dit leven toelacht, het is maar 'voor een tijd'.

Er is heel wat te genieten in deze wereld! Voor Mozes, maar ook voor ons. Als je het feestgedruis hoort, en we hebben geld volop, we kunnen ervan genieten, we kunnen de hele wereld inslikken ..., maar het is slechts 'voor een tijd'. Gemeente, ik wil er dit nog wel van zeggen: zelfs de genietingen van de zonden kunnen het niet halen bij de droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering werkt tot zaligheid!

Het geloof, ik zeg het nog eens, komt niet zomaar uit de hemel vallen hoor, dat komt door de

prediking van het Woord, Dan volgt er bij ons een keus. Dan doen we iets, dan werken we iets. De droefheid naar God werkt iets. Als het geloof in ons hart komt, als je beseft tegen zo'n God gezondigd te hebben, van Wie we het merk- en veldteken dragen, Die ons afgezonderd heeft, Die ons aan de kant van Zijn volk gezet heeft, Die ons met Zijn zegeningen omringt, als dat geloof in ons hart komt, gaan we bidden: "O, Heere, verlos me, bekeer me, dan zal ik bekeerd zijn!" We willen nu eerst zingen uit Psalm 43: 1

Gemeente, in ons tekstwoord staat aan het eind nog dat Mozes zag op de vergelding des loons. Mag dat? Ja, dat staat in de Bijbel: "Hij zag op de vergelding des loons", dat wil zeggen: Hij zag op de uitkomst. Hij zei: O, God aan dat volk hebt u Kanaan beloofd. Aan dat volk hebt u de Messias beloofd. Aan dat volk hebt u eeuwig leven beloofd! Zou ik dan dat broze goed van deze wereld, zou ik dan die genieting der zonde, die weldra ten einde is, en die met zoveel leed en tranen gemengd is, zou ik dan zo dwaas zijn om dat te verkiezen en het eeuwige leven mis te lopen, om dat eeuwige leven te vergeten? Gemeente, als je niet kiest ga je verloren! Als je gedoopt bent, als je het teken van Gods verbond draagt, als je opgevoed bent op de christelijke school en als vader en moeder je geleerd hebben om de Heere te vrezen, en dan het verbond verbreken, trouweloos Gods wetten schenden, staat er in Psalm 103.... dan zal de uitkomst ook verschrikkelijk zijn! Als je God teruggedreven hebt wanneer Hij naar je toegekomen is om je te redden, als je voor de dingen van deze wereld gekozen hebt, o, vreselijk zal het dan zijn te vallen in de handen van de levende God!

O gemeente, het moge de Heere behagen dat dit nu eens veranderen zou, dat het eens tot een plechtig besluit komen mocht tussen God en uw ziel, dat u van nu aan de Heere na zult wandelen, en dat u van nu aan uw ziel Hem geven zult en dat u van nu aan kiest om de satan, om de zonden terug te drijven. Om aan de voeten des Heeren je vast te klemmen en te zeggen: "Kom ik om, dan kom ik om, maar ik zal tot de Koning gaan!" Dan zul je eens zien wat God doet. Want hij hoort het geroep van gebondenen! Hef dan je gebonden ziel op tot God. Als je niet los kunt komen van de zonde, laat dan de banden maar aan de Heere zien waarmee je gebonden bent. Zegt het maar tegen de Heere, jongens en meisjes, wat je ziel belet om de Heere lief te hebben en Hem te vrezen. Laat God het maar zien. Is het je geld? Is het seks? Is het de grootsheid van deze wereld? Haken we naar het goed van deze wereld, naar de genietingen der zonde? Zeg het maar tegen de Heere, Hij weet er toch alles van. Als jij het zelf niet verbreken kunt, Hij kan het! "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde", heeft Hij gezegd. Er zijn geen banden waarmee je gebonden bent, die Hij niet verbreken kan. Maar laat het zien, aan Hem! Wie zijn zonden belijdt en laat, zal barmhartigheid geschieden! Dat heeft de Heere gezegd. Er is een weg ter ontkoming. Je hoeft niet verloren te gaan. Je hoeft niet naar de hel te gaan. Er is redding. Doe net als Mozes, o, doe biddend, worstelend, net als Mozes! De Heere heeft zijn stem gehoord!

En "hij zag op de vergelding des loons". Maar we zijn toch geen loondienaars, in de zin van: als ik dat nu voor de Heere doe, dan zal de Heere dat voor mij doen? Je lag nog in de wieg, toen was God al met je bezig om je te zoeken en te behouden. Je had nog geen notie van deze wereld - toen heeft God al gezegd: zet dit kind aan Mijn kant, aan de kant van Mijn volk. Kinderen des Koninkrijks zijn wij, ja het is waar, de Bijbel zwijgt er niet over. Kinderen des Koninkrijks kunnen verloren gaan, luister maar... "Maar Mijn volk wou niet naar Mijn stemme horen. Israël verliet Mij en Mijn geboon; 't heeft zich andere goden, naar zijn lust, verkoren."

O, verschrikkelijk. Andere goden in plaats van God. Mozes heeft het niet gedaan, want hij zag op de vergelding des loons. Mozes zag het: al draag ik dan hier het kruis, samen met dat volk, al sta ik dan hier aan de kant van de verachten, mij is een beter lot bereid, mijn Heilzon is aan het dagen.

Volk des Heeren, daar laat God ons niet naar raden hoe het straks zal zijn. O nee, we beginnen de eeuwige sabbat reeds in dit leven. De voorsmaken van een eeuwig leven ontvangen we hier op de aarde, als het Woord voor ons geopend wordt en Christus aan ons wordt voorgesteld als het Lam dat voor ons geslacht is. Dan is de keus heus niet moeilijk. En dan gaan we niet op een onzekere weg of op een wankel pad. Dan gaan we op de smalle weg weliswaar, maar dan toch op de weg naar het eeuwig zalig leven. Dan komt straks het loon. Het loon waar we niet voor gewerkt hebben, genadeloon. Het loon dat Christus ons geven zal als we verhoogd zijn aan 's Vaders rechterhand. Met Hem zullen we gezeten zijn in Zijn troon, gelijkerwijs Hij gezeten is met Zijn Vader in Zijn troon. Dan zullen we eeuwig mogen uitzeggen hoe lief wij Hem hebben. Dan zullen we altijd aan Zijn voeten mogen nederzinken en onze hulde en heerlijkheid aan Zijn grootheid toebrengen. Dan zullen we Zijn grootheid eeuwig roemen, omdat Hij het gedaan heeft. Ziende op de vergelding des loons, Ziende dat straks dat volk, dat hier veracht werd, om Christus' wil een kruisdragend volk, aan de rechterkant zal staan. Tot wie de Heere zeggen kan: "Komt in gij gezegende van Mijn Vader, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u zetten". Straks met al de heiligen in witte klederen te mogen wandelen voor de troon van God. Ziende op de vergelding des loons. O, hier mogen we er de voorsmaken van ontvangen. Met Mozes heeft God gesproken van mond tot mond, want als Mozes gaat sterven staat er: "Maar Mozes, de man Gods, stierf aan des Heeren mond." Ik heb eens een schriftverklaarder gelezen die zegt: God heeft hem dood gekust. Hij stierf aan des Heeren mond.

O gemeente, jongens en meisjes, kinderen, het kan ook zijn dat je hier als kind des Koninkrijks, als lid van de gemeente des Heeren, weigert om een kind van God te zijn. Dat kan, dat de genietingen van de wereld zoveel voor je betekenen, dat je weigert een kind van God te zijn. Dan kies je ook. Maar onthoud dan, dan wacht u straks - het is vreselijk om te zeggen, maar het is zo - dan wacht voor u straks een gesloten deur. Als u dan hier uw leven ten einde toe aan de wereld gegeven hebt, op welke wijze dan ook, misschien wel door God te verdenken dat Hij voor u geen genadig God wil zijn, dat is van de duivel. De grootste duivel die in ons woont gemeente, is dat we denken: voor mij zal het wel niet zijn, en dat terwijl God al de bladzijden in de Bijbel aan ons gegeven heeft. Als wij dan weigeren om een kind van God te zijn, dan zal straks God weigeren om onze God te zijn. Als Hij zeggen zal: "Ga weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur, hetwelk de duivel en zijn engelen bereid is".

O, gemeente, jongens en meisjes, laat zulk een dwang voor u, voor jullie toch niet nodig wezen! Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezin. Maar kom en ga met ons, en doe als wij. Net als Mozes, als al Gods kinderen. Toe dan, kies met Mozes liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden dan voor een tijd de genieting van de zonde. Ziende op de vergelding des loons. Dan zal het kruis licht zijn. En weet dan: "Wie Mij belijden zal voor de mensen, zal Ik belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is". Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.